

דף טו.

עין משפט א.

אה"ע סימן קעז בעיף ג.

ג. האונס את הבתולה, חייב לישא אותה, ובלבד שהיא ואביה יהיו מרוצים בכך, אפי' היא חגרת או סומא, ואינו רשאי להוציאה לעולם אלא לרצונה פ. על כן אינו צריך לכתוב לה כתובה ז. ואם עבר והוציאה, כופין אותו להחזירה. אבל אם מצא בה ערות דבר יגרשנה ק.

פ. מברייתא שם כתובות מ"ב

צ. כת"ק שם בברייתא ע"ב דאמר דאם מת יצא כסף קנסא בכתובתה.

ק. והיינו ערוה ממש פרישה ב"ש. ומשמע דצריך לגרשה כ"כ הרמב"ם, אבל מהטור משמע דיכול לגרשה, ומשמע דאם אינו רוצה לא כייפינן ליה ועיין בב"ח. לפ"ז גם באשה שזינתה אין לכוף את בעלה לגרשה אם אינו רוצה דחיישינן לגט מעושה לדעת הטור. וק"ו אם היא אומרת שזינתה והוא אומר שאינו מאמינה דלכו"ע אין כופין אותו לתת גט אם אינו רוצה.